

Evangelí del dijous de la XXII setmana de durant l'any: ho deixaren tot i el van seguir

Evangelí i comentari del dijous de la XXII setmana de durant l'any. “Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar”. A la barca, Jesús fa veure a Pere el sentit profund de l'existència: col·laborar amb ell en l'expansió del Regne. Amb Pere, nosaltres som convidats a calar les xarxes, allà on siguem. Déu donarà el fruit.

Evangelí (Lc 5, 1-11)

En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu. Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant.

Quan acabà de parlar, digué a Simó:

—Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar.

Simó li respongué:

—Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, d'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes.

Ho feren així, i van arreplegar una quantitat tan gran de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient:

—Aparta't de mi, Senyor, que soc un pecador!

Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell quedaren plens d'estupor, i igualment Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó:

—No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes.

Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir.

Comentari

L'evangelí d'avui ens relata com Jesús vol comptar amb nosaltres per portar la Bona Nova pel món. Per això és necessari reconèixer tant la personal condició fràgil com la identitat profunda de Jesús.

En la tasca de pescador, Pere veu Jesús venir a la barca, per donar des d'ella l'aliment de la seva paraula als famolencs. Jesús busca la manera que el puguin sentir tan bé com sigui possible. Alhora, confirma les seves paraules amb un miracle. Pere no ha aconseguit pescar res malgrat els seus esforços i, aleshores, Jesús li dona una indicació que ell acull amb humilitat. De sobte, l'extraordinària pesca li fa adonar-se de la seva petitesa i de qui és el que està a la barca. I sent por: tant de conèixer-se com de la proximitat amb Déu.

La solució a aquest temor natural no és pas allunyar-se de Jesús. Quan Déu ens mira, allò que veu és el que podem arribar a ésser. La seva mirada amorosa sempre té forma d'ànim i de crida, d'invitació a acollir-lo i a deixar-lo viure en nosaltres (Cf. *Ga* 2, 20). A la barca, Jesús fa veure a Pere el sentit profund de l'existència: col·laborar amb ell en l'expansió del Regne. El llac és la vida, i molts hi transiten aliens a Déu i a allò que ens ofereix.

Amb Pere, nosaltres som convidats a calar les xarxes, allà on siguem. Déu donarà el fruit. Sant Josepmaria va escriure: “Si em seguïu, us faré pescadors d’homes; sereu eficaços, i atraureu les ànimes cap a Déu. Hem de confiar, doncs, en aquests mots del Senyor: ficar-se a la barca, empunyar els remes, hissar les veles, i llançar-se a aquest mar del món que Crist ens dona com a heretat”. (*És Crist que passa*, n. 159)

Juan Luis Caballero // Photo:
Cassiano Psomas - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-xxii-setmana-de-durant-lany-ho-deixaren-tot-i-el-van-seguir/>
(11/03/2026)